

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/181/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122011155
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122011155.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Szabó a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX. októbra XXXX v C., trvale bytom D., A. B. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 20. júla 2022, č. k. 2PP/116/2022-44, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. septembra 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2, ods. 3 Trestného zákona návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia rozsudkom Okresného súdu Senica č. k. 0T/31/2021-142 z 13. septembra 2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 3To/86/2021 - 199 z 30. novembra 2021 vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov a trestným rozkazom Okresného súdu Senica č. k. 2T/56/2019 - 100 z 25. júla 2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Senica sp. zn. 2Nt/64/2021 zo 7. marca 2022 vo výmere 6 (šesť) mesiacov zamietol.

Okresný súd uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože z uloženého trestu odňatia slobody vykonal potrebnú časť.

K prvej materiálnej podmienke okresný súd uviedol, že túto považuje za čiastočne splnenú a poukázal na hodnotenie odsúdeného vypracované ústavom, z ktorého okrem iného vyplynulo, že správanie a vystupovanie odsúdeného je na požadovanej úrovni, dodržiava ústavný poriadok a časový rozvrh dňa, rešpektuje pokyny a príkazy príslušníkov, nevyvoláva a nezapája sa do konfliktov v kolektíve odsúdených, nebol disciplinárne potrestaný, podľa svojich záujmov sa zapája do aktivít organizovaných v rámci kultúrno-osvetovej činnosti, je pracovne zaradený a jeho pracovná morálka je na veľmi dobrej úrovni. Okresný súd ďalej uviedol, že hoci je individuálna práca s odsúdeným zameraná i na budovanie sebakritického náhľadu na svoje konanie, odsúdený v konečnom návrhu žiadnym spôsobom nenaznačil, že by svoje protiprávne konanie ľutoval keď uviedol, že možno robil veci, ktoré neboli správne.

K druhej materiálnej podmienke okresný súd uviedol, že túto nepovažuje za splnenú, pretože žiadna z objektívne zistiteľných skutočností nedávala dostatočnú záruku, že by odsúdený v prípade podmieneného prepustenia viedol riadny život. K tomuto záveru okresný súd viedla predovšetkým menej priaznivá resocializačná prognóza a trestná minulosť odsúdeného, ktorý v roku 2013 vykonal trest povinnej práce a v roku 2019 mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody za prečin výtržníctva, keď sa najprv len prizeral na fyzický útok spoluobvineného voči poškodenému a neskôr k nim pristúpil

a pravou nohou stúpol na zemi ležiaceho poškodeného a udrel ho päšťou do oblasti krku a hlavy. Okresný súd ďalej uviedol, že skúšobná doba podmieneného odsúdenia plynula od 12. júla 2019 do 12. júla 2021, pričom napriek plynutiu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia a skutočnosti, že odsúdený už bol otcom maloletého syna, sa dopustil ďalšej a ešte závažnejšej trestnej činnosti len osem dní pred uplynutím skúšobnej doby, keď s nožom v ruke búchal a kopal do dverí na byte poškodenej, ktorej sa vyhrážal zabitím jej maloletej dcéry a neskôr telefonicky aj jej manžela, čo malo za následok nielen uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody za skutok spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ale i neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadenie výkonu pôvodne uloženého podmieneného trestu odňatia slobody. Okresný súd ďalej uviedol, že spoločnosť dala odsúdenému nejednu šancu na preukázanie, že je schopný viesť riadny život bez páchania trestnej činnosti. Okresný súd ďalej poznamenal, že pokiaľ odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že keď sa človek chce zmeniť, tak sa zmení, z jeho doterajšieho spôsobu života vyplýva, že sa doposiaľ zmeniť nechcel. Okresný súd uviedol, že je právom odsúdeného podať návrh na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, avšak toto právo odsúdeného automaticky nepredstavuje nárok na podmienené prepustenie, pretože je úlohou súdu prejednávajúceho taký návrh podrobne sa zaoberať splnením jednotlivých podmienok upravených v Trestnom zákone a následne o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie rozhodnúť. Okresný súd doplnil, že rozhodovanie o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je o subjektívnych pocitoch samosudcu alebo členov senátu, ale o objektívnych skutočnostiach zistených vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí, pričom v prejednávanom prípade objektívne skutočnosti podľa okresného súdu vypovedali v neprospech odsúdeného. Okresný súd preto návrh odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Po vyhlásení napadnutého uznesenia sa prokurátor vzdal práva podať sťažnosť a odsúdený sťažnosť zahlásil, ktorú následne aj písomne odôvodnil. Odsúdený namieta správnosť záveru okresného súdu, že nespĺňa ani jednu materiálnu podmienku na podmienené prepustenie. Odsúdený uviedol, že v tak krátkom čase po nástupe výkonu trestu nevedel získať disciplinárnu odmenu a túto získal až po vykonaní verejného zasadnutia. Odsúdený ďalej uviedol, že počas výkonu trestu nezískal nové vzdelanie, pretože jeho trest nie je postačujúci a v tejto súvislosti doplnil, že by sa chcel riadne zamestnať a získať stabilné zamestnanie, ktoré doposiaľ nemal, pričom príležitostná práca mu nepostačovala na to, aby sa zaradil do spoločnosti. Odsúdený ďalej okresnému súdu vytyka, že nevzal do úvahy, že doterajší trest mal na jeho život nejaký vplyv. Odsúdený apeluje na súd, aby prehodnotil konštatovanie, že nekriticky pristupuje voči jeho doterajšiemu životu a uvádza, že ľutuje svoj doterajší spôsob vedenia života, na ktorý mali vplyv aj jeho závislosti a skutočnosť, že bol bez riadnej práce. Odsúdený navrhol, aby bolo jeho žiadosti o podmienené prepustenie vyhovené, pretože má syna a družku, s ktorými by chcel stráviť Vianoce a Nový rok.

Prokurátor sa do predloženia veci krajskému súdu k odôvodneniu sťažnosti odsúdeného nevyjadril.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

- a) nie je prípustná,
- b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
- c) nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

- a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného poriadku Ak je chybná len časť napadnutého uznesenia a možno ju oddeliť od ostatných alebo ak sa týka sťažnosť len časti uznesenia, obmedzí nadriadený orgán svoje rozhodnutie podľa odseku 1 len na túto časť.

Krajský súd na základe podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba, po preskúmaní pripojeného spisu okresného súdu dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že okresnému súdu bola dňa 31. mája 2022 doručená žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, v ktorej odsúdený uvádza, že žiada o prejednanie jeho žiadosti, pretože spĺňa zákonom stanovenú lehotu a poukazuje na svoje správanie, ktorým presvedčil, že na neho nie je ďalej potrebné pôsobiť výkonom trestu odňatia slobody. Odsúdený ďalej uviedol, že si uvedomuje chybu, ktorej sa dopustil, úprimne ľutuje a spláca dlh spoločnosti a chce by viesť riadny život.

Okresný súd na prejednanie žiadosti odsúdeného nariadil verejné zasadnutie na termín 20. júla 2022, na ktoré predvolal odsúdeného a o konaní ktorého upovedomil prokurátora.

Podľa skráteného výpisu odsúdeného tento vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov v trestnej veci Okresného súdu Senica vedenej pod sp. zn. 0T/31/2021 so začiatkom výkonu trestu (so zohľadnením započítania doby väzby) od 4. júla 2021 s predpokladaným koncom trestu dňa 4. novembra 2022 a následne má vykonať trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov v trestnej veci Okresného súdu Senica vedenej pod sp. zn. 2T/56/2019 s nástupom trestu dňa 4. novembra 2022 a s predpokladaným koncom trestu dňa 4. mája 2023. Z uvedených časových súvislostí a s poukazom na skutočnosť, že odsúdenému boli uložené tresty odňatia slobody v oboch prípadoch za spáchanie prečinu vyplýva, že odsúdený formálnu podmienku na podmiennečné prepustenie splnil dňa 4. júna 2022.

Vo vzťahu k prvej materiálnej podmienke na možnosť podmiennečného prepustenia krajský súd zastáva názor, že okresný súd záver o jej čiastočnom splnení neustálil správne. Krajský súd uvádza, že nie každý aspekt chovania či splnená alebo nesplnená povinnosť odsúdeného znamená jeho polepšenie či nepolepšenie a môže byť relevantná pri posudzovaní splnenia tejto podmienky. Polepšeniu môže príkladmo nasvedčovať, ak sa odsúdený zúčastňuje programov určených na predchádzanie trestnej činnosti, rozpozna a reflektuje okolnosti, ktoré v minulosti prispeli k tomu, že páchal trestnú činnosť, pracuje, napriek tomu, že pred nástupom trestu bol dlhodobo nezamestnaný, zlepšuje svoje znalosti a schopnosti s cieľom uplatniť sa v spoločnosti, získava náhľad na svoju trestnú minulosť a úprimne ľutuje svoje konanie. Vo všeobecnosti ale nie je vhodné vychádzať iba z počtu získaných disciplinárnych odmien a uložených disciplinárnych trestov, pretože taký počet bez uvedenia, za čo boli uložené, nemá výpovednú hodnotu z hľadiska polepšenia a nápravy a navyše nie je možné opomenúť ani meniacu sa prax jednotlivých väzňov pri udeľovaní disciplinárnych odmien a trestov. Primárne je preto potrebné hodnotiť, za čo boli odsúdenému uložené disciplinárne odmeny a tresty a nie koľko mu ich bolo uložených. Za prejav polepšenia či nepolepšenia odsúdeného nie je možné bez bližšieho odôvodnenia považovať jednoduché skutočnosti neviazané na zmenu vnútorného postoja odsúdeného, ako napríklad upratovacie práce či naopak neporiadok na cele. Platí však, že každý odsúdený žiadajúci o podmiennečné prepustenie by spravidla mal získať aspoň nejakú disciplinárnu odmenu. Ak sa tak nestalo, alebo pokiaľ má odsúdený nezahladený disciplinárny trest, môže to svedčiť o tom, že

k polepšeniu nemuselo prísť. Avšak aj v prípade, že odsúdený disciplinárnu odmenu nezískal, je potrebné skúmať argumenty a iné skutočnosti, ktoré môžu svedčiť o skutočnom polepšení odsúdeného bez ohľadu na neexistenciu disciplinárnych odmien či naopak existenciu nezahladených disciplinárnych trestov.

Pri posudzovaní splnenia podmienky polepšenia je ďalej potrebné reflektovať celý priebeh výkonu trestu a vývoj odsúdeného v tomto priebehu. Nie je preto možné mechanicky hodnotiť celý výkon trestu bez zohľadnenia behu času a zváženía vývoja odsúdeného, najmä ak vykonáva trest v dlhšej výmere. Je potrebné zdôrazniť, že zákon požaduje preukázanie polepšenia v čase rozhodovania o podmiennečnom prepustení. Pokiaľ teda odsúdený v prvotnej fáze výkonu trestu preukazoval známky polepšenia, ale v dobe predchádzajúcej rozhodnutiu o podmiennečnom prepustení sa choval opačným spôsobom, súd také chovanie odsúdeného nevyhodnotí ako jeho polepšenie a naopak ani neplnenie povinností v začiatku výkonu trestu nevyhnutne neznamená, že sa odsúdený nepolepší neskôr. Skoršie porušenie povinností odsúdeným iste môže mať vplyv na rozhodnutie o tom, že sa odsúdený nepolepší. Pokiaľ však odsúdený svojim neskorším správaním preukázal, že sa polepšil a že sa snaží minimalizovať pravdepodobnosť páchania trestnej činnosti v budúcnosti, potom skoršie porušenie jeho povinností samé a pri splnení ostatných zákonných podmienok, nemôže zabrániť pozitívnemu rozhodnutiu súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Na polepšenie nie je možné usudzovať len podľa vyššieho počtu disciplinárnych odmien. Hoci vysoký počet odmien nepochybne značí, že odsúdený plní svoje povinnosti počas výkonu trestu odňatia slobody, automaticky z neho nevyplýva, že sa odsúdený skutočne polepšil. Súdy sú povinné sa zaoberať otázkou, či pozitívne chovanie sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody svedčí o skutočnej zmene životného postoja odsúdeného, aké je jeho bližšie správanie sa vo výkone trestu a za čo sú mu disciplinárne odmeny udeľované.

Krajský súd v zhode s okresným súdom poukazuje na hodnotenie odsúdeného vypracované ústavom v spojení s prejavom odsúdeného na verejnom zasadnutí. Z hodnotenia odsúdeného vyplýva, že individuálna práca s odsúdeným je zameraná na rozvoj emočnej zložky a budovanie sebakritického náhľadu na svoje konanie. Ako správne poznamenal okresný súd, odsúdený na verejnom zasadnutí len stroho uviedol, že možno urobil veci, ktoré nie sú správne. Z takého vyjadrenia odsúdeného vyplýva, že odsúdený si doposiaľ zrejme do dôsledkov neuvedomil protiprávnosť svojho konania, za ktoré bol právoplatne odsúdený, keď protiprávnosť svojho konania len pripúšťa. Na tomto závere podľa názoru krajského súdu nič nemení ani skutočnosť, že odsúdenému mala byť (aspoň to tak z odôvodnenia sťažnosti vyplýva) po konaní verejného zasadnutia uložená disciplinárna odmena, pretože táto môže svedčiť skôr o prispôbení sa odsúdeného režimu výkonu trestu odňatia slobody, ako jeho skutočnej vnútornej premene ani jeho vyjadrenie v odôvodnení jeho sťažnosti, kde z pohľadu krajského súdu len formálne uviedol, že ľutuje svoj doterajší spôsob života, keď takéto vyjadrenie uviedol len v reakcii na odôvodnenie napadnutého uznesenia. Krajský súd preto zastáva názor, že odsúdený prvú materiálnu podmienku na možnosť jeho podmiennečného prepustenia nespĺnil.

Vo vzťahu k nesplneniu druhej materiálnej podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody krajský súd uvádza, že záver okresného súdu o jej nesplnení považuje za správny a odôvodnenie je nesplnenia okresným súdom za vyčerpávajúce.

Krajský súd uvádza, že vo vzťahu k dôvodnosti očakávania riadneho vedenia života po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody je všeobecne relevantným pre posúdenie prognózy riadneho vedenia života aj faktor trestnej minulosti odsúdeného, hoci prognóza vedenia riadneho života sa vzťahuje k budúcnosti, preto na jej nedostatok nie je možné usudzovať výlučne na základe minulého chovania odsúdeného. Trestná minulosť odsúdeného všeobecne predstavuje tiež dôležité hľadisko pri posudzovaní splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie, avšak hodnotenie prognózy vedenia riadneho života v budúcnosti zásadne nemôže byť založené len na nej. Zohľadniť je potrebné aj ďalšie, najmä aktuálne poznatky k osobe odsúdeného, stavu jeho nápravy a prostredie, v ktorom by sa odsúdený ocitol po prípadnom podmiennečnom prepustení na slobodu a zaoberať sa tiež okolnosťami spáchanej trestnej činnosti pri zameraní sa na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného.

Krajský súd uvádza, že zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie bol odsúdený automaticky podmienne prepustený po uplynutí ustanovenej doby bez zreteľa na účel trestu. Výkon uloženého trestu má na odsúdeného vplývať tak, aby došlo k jeho polepšeniu bez ohľadu na to, či bude alebo nebude podmienne prepustený. Podstatou úvah súdu pri rozhodovaní o návrhu na podmienne prepustenie odsúdeného je v konečnom dôsledku ustálenie dôvodnosti predpokladu, že v odsúdený povedie v budúcnosti i na slobode riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život je potrebné skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie, posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie v ktorom žil, celý jeho doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je odsúdený vo výkone trestu s jediným cieľom dospieť k záveru, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že odsúdený v prípade podmieneného prepustenia na slobodu povedie riadny život, t. j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Krajský súd v zhode s okresným súdom poukazuje na odpis registra trestov odsúdeného a príslušné rozhodnutia Okresného súdu Senica. Odsúdený bol po prvýkrát súdne trestaný v roku 2013 za majetkovú trestnú činnosť, kde mu bol uložený trest povinnej práce, ktorý trest vykonal dňa 4. apríla 2013 a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Následne odsúdený spáchal prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Senica z 26. júna 2019, sp. zn. 2T/56/2019, právoplatným dňa 11. júla 2019 mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 2 (dva) roky do 12. júla 2021, pričom ako vyplynulo z rozsudku Okresného súdu Senica z 13. septembra 2021, sp. zn. 0T/31/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 30. novembra 2021, sp. zn. 3To/86/2021, odsúdený dňa 4. júla 2021 spáchal prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, keď sa inému vyhrážal smrťou a so zbraňou. Odsúdený tak ku koncu plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia spáchal prečin vyššej závažnosti, čo bolo v konečnom dôsledku dôvodom na nariadenie výkonu trestu v trestnej veci Okresného súdu Senica vedenej pod sp. zn. 2T/56/2019.

Krajský súd ďalej poukazuje na hodnotenie odsúdeného, z ktorého vyplýva, že odsúdený má len základné vzdelanie a že počas výkonu trestu záujem o vzdelávanie v ústave neprejavil a neabsolvoval žiadny rekvalifikačný kurz a ani iné formy vzdelávania. Odsúdený v sťažnosti udáva, že tak nemohol urobiť pre krátkosť jemu uloženého trestu, avšak v skutočnosti je to tak, že o vzdelávanie sám záujem neprejavil. K tvrdeniu odsúdeného v odôvodnení sťažnosti, že mu príležitostná práca nepostačovala na zaradenie sa do spoločnosti krajský súd uvádza, že trestná činnosť, pre ktorú je odsúdený aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody, nemala žiaden súvis s akýmkoľvek zamestnaním, preto tento argument odsúdeného nemá súvis s rozhodovaním o jeho žiadosti. Naopak krajský súd poznamenáva, že pokiaľ by odsúdený mal skutočne zámer nájsť si po výkone trestu stabilné zamestnanie, usiloval by sa aspoň o absolvovanie rekvalifikačného kurzu, ktorý by jeho šance na trhu práce ako uchádzača o zamestnanie len so základným vzdelaním zvýšil.

Zohľadňujúc skutočnosti uvedené v bodoch 22 a 23 preto krajský súd uzatvára, že odsúdený druhú materiálnu podmienku na možnosť jeho podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nespĺňa. Riziko recidívy u odsúdeného je podľa názoru krajského súdu vysoké, pričom za daných okolností nie je možné zodpovedne dospieť k záveru, že od odsúdeného možno očakávať, že po

podmienečnom prepustení povedie riadny život. Za daných okolností preto krajský súd zastáva názor, že úplnú nápravu odsúdeného je možné dosiahnuť len úplným výkonom uložených trestov odňatia slobody.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie či zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.